

THY KINGDOM COME

NËNTË
DITËSHI

Shkruar nga

Shumë i Nderuari Bob Key

THY KINGDOM COME

NËNTË
DITËSHI

Thy Kingdom Come: Novena
(Written by The Very Reverend Bob Key)
Copyright © 2023 by Thy Kingdom Come.
Used with permission. All rights reserved worldwide.

The Bible text used in this edition is taken from the New International Version*,
NIV™ Copyright © 2000 by International Bible Society.
Used with permission. All rights reserved worldwide.

Photography by Pastor Aaron Burden ([unsplash.com: aaronburden](https://unsplash.com/aaronburden) / [pexels.com: @aaronburden](https://pexels.com/@aaronburden))

Photos used with permission.

THY KINGDOM COME

N Ë N T Ë
D I T Ë S H I

Shkruar nga

Shumë i Nderuari Bob Key

PARATHËNIE

Vala botërore e lutjes, Thy Kingdom Come, i ka rrënjët në praktikën dhe eksperiencën e kishës së hershme ndërsa ata po i bindeshin urdhërit të Jezusit për të pritur derdhjen e dhuratës së Shpirtit të Shenjtë.

Veprat e Apostujve 1:14 na tregojnë se planifikimi i misionit të tyre i kishte rrënjët në lutjen konstante, të përkushtuar:

14 “Të gjithë këta ngulmonin në një mendje të vetme në lutje dhe përgjërime së bashku me gratë, dhe me Marinë, nënën e Jezusit, dhe me vëllezërit e tij”.

Veprat e Apostujve 1:14

Gjatë kësaj kohe ata me siguri ishin të hutuar, të pasigurt, ndoshta edhe të frikësuar ndërsa konsideronin madhësinë e kësaj detyre por edhe të emocionuar dhe në kufi të një bote krejtësisht të re sepse e dinin që ishin të dashur dhe të falur për shkak të vdekjes dhe ringjalljes të Zotit të tyre.

Nëntë ditëshi i *Thy Kingdom Come* për vitin 2023 është fokusuar në vargjet e Letrës së Parë të Shën Gjonit. Ato shprehin një emocion për karakterin e Zotit dhe të gjithë asaj që Ai ka bërë. Fokusi është në veprimin dinamik të Zotit në krijim dhe shpëtim. Këtu kemi një histori dashurie, shprese, sfide dhe paqeje. Këtu është ftesa e fuqishme e Zotit për të bashkëndarë jetën dhe dashurinë e Tij: jo vetëm këtu dhe tani por në përjetësi.

Thy Kingdom Come është ftesa dhe inkurajimi ynë vjetor për të krishterët dhe Kishat, jo vetëm në Angli por në të gjithë botën, për të kërkuar qëndrimin e Shpirtit të Shenjtë që ne të mund të jetojmë dhe të ndajmë Mbretërinë e Zotit. Ky pasion është zemra e jetës së Kishës. Është kjo prezencë që e transformon një institucion njerëzor në Trupin e Krishtit.

Në zemër të *Thy Kingdom Come* është fokusi ynë i “Të lutemi për pesë”. Është një ftesë për të sjellë pesë njerëz përpara Zotit- shokë, familjarë, fqinjë ose kolegë që ende nuk e ndjekin Zotin Jezus. Është një inkurajim për tu lutur që Shpirti i Shenjtë do i hapë zemrat dhe mendjet e tyre ndaj dashurisë, faljes dhe paqes së Zotit.

Në Rrëshajë Apostujt morrën shenjen e ardhjes së Shpirtit të Shenjtë: erën e fuqisë, zjarrin e shenjtërisë dhe gjuhët e komunikimit. Në Rrëshajë Zot i jep të gjithë botës të drejtën për të parë nga të krishterët dhe të shikojnë dhe dëgjojnë Lajmin e Mirë të Jezusit. Ne jemi të thirrur të *Jetojmë Mbretërinë*. Kështu mendimi i cdo dite do të fillojë me atë cfarë Zoti bën; dhe do të mbarojë me atë që ne jemi të thirrur të bëjmë.

I jemi shumë mirënjohës Të Shumë Nderuarit Bob Key, i cili na drejton në *Thy Kingdom Come* në të gjithë Komunitetin Anglikan, që ka shkruar Nëntë Ditëshin e këtij Viti si dhe që ka aplikuar fjalët inspiruese dhe sfiduese të Shën Gjonit në jetën e shekullit XXI.

Figurat mahnitëse janë nga Pastori Aaron Burden i Kishës Baptistë të Roseland, Maryland. Ato janë një demonstrim i shumëllojshmërisë së Mbretërisë së Zotit dhe dashurisë së Tij për të gjithë botën.

Arkipeshkvi i Canterbury, Justin Welby

Arkipeshkvi i York-ut, Stephen Cottrell

1. ....

2. ....

3. ....

4. ....

5. ....

DITA E NGRITJES NË QIELL

Zoti që mbretëron

Veprat 1:10-11

“Dhe, si ata po i mbanin sytë e ngulur në qiell, ndërsa Ai po largohej, ja dy burra me rroba të bardha qëndruan pranë tyre,

*Dhe thanë: ‘Burra galileas, pse qëndroni e shikoni drejt qiellit?
Ky Jezus, që u mor nga mesi juaj në qiell, do të kthehet në të
njëjtën mënyrë, me të cilën e keni parë Atë të shkojë në qiell.’”*

Ë ngjëjve iu kushtohen disa vargje të cmendura në Bibël. Gabrieli i shfaqet Marisë adoleshente, në shtëpinë e saj të thjeshtë në Palestinë dhe i thotë: “Mos ki frikë!”. Barinjve jashtë Betlehemit, një grup jo i njohur për devotshmëri fetare, iu thuhet se ka një lajm të një gëzimi të madh për ta. Historia e Ngritjes në Qiell është e njëjtë. Ëngjëjt (burra të rinj me të bardha) i pyesin dishepujt: “Pse qëndroni aty duke parë qiellin?”. Me siguri ndonjë nga Dishepujt duhet të ketë menduar: “Përse mendon ti? Jezusi sapo iku aty dhe në gjashtë javët e fundit jetët tona janë kthyer përmbys. Ne e kemi parë Atë të vdesë, e kemi takuar të gjallë përsëri, patëm një kohë të mrekullueshme faljeje me Të, rinovim dhe mësim. Tani Ai nuk është më këtu.”

Simpatia ime është me Pjetrin, Gjonin dhe të tjerët.

Ëngjëjt janë shumë të qartë. Jezusi ka ikur dhe Ai iu ka thënë dishepujve çfarë të bëjnë. Ata duhet të presin për dhuratën e Shpirtit të Shenjtë. Më pas, me fuqinë e Tij, të shkojnë në të gjithë botën, edhe në ato pjesë që ata as e dinin që ekzistonin. Ata duhet të shpallin lajmin e mirë të dashurisë shpëtuese të Zotit në Jezu Krishtin. Ata duhet ti thërrasin njerëzve për tu penduar dhe për të besuar në Shpëtimtarin.

Kjo ishte, është dhe gjithmonë do të jetë detyra që i është dhënë kishës. Kjo është e gjitha, në të gjithë thjeshtësinë dhe qartësinë e saj biblike. Zoti i cili u ngrit në qiell dhe mbretëron në lavdi na ka dhënë një autorizim të madh. Ne duhet të tregojmë dhe të shpallim lajmin e mirë të Jezusit. Në librin e Veprave të Apostujve, Shën Luka na tregon se ky lajm i mirë demonstrohet në cdo shërim, cdo predikim, cdo thyerje të barrierave kulturore, në sigurimin e ushqimit për të varfërit në Jeruzalem, me Palin që pranon filozofët në Athinë dhe shumë më tepër.

Ndërsa ne po udhëtojmë nga Dita e Ngjites në Qiell deri në Rrëshajë, ne ndjekim shembullin e dishepujve të parë. Ata u lutën ashtu si nuk ishin lutur kurrë më parë (Veprat 1:14) dhe planifikuan misionin. Duke u lutur për pesë njerëzit tanë që ende nuk e ndjekin Jezusin është një mënyrë për tu përfshirë në atë që Zoti, Zoti i cili mbretëron, është duke bërë. Njëlloj si ata dishepujt e parë në Veprat e Apostujve, ne duhet të jetojmë Mbretërinë. Cdo gjë që ne themi dhe bëjmë bëhet pjesë e kësaj shpalljeje. Ne duhet të jemi reklamuesit e Zotit, ikona të gjalla të dashurisë së Tij në botë.

A serene sunset over a body of water. The sun is low on the horizon, creating a bright orange and yellow glow that reflects on the water's surface. A small boat with several people is visible in the distance, silhouetted against the bright light. The sky is filled with soft, golden clouds.

DITA 1

Zoti i cili është

---

1 Gjonit 1:1-2

“Atë që ishte nga fillimi, atë që kemi dëgjuar, atë që kemi parë me sytë tanë, atë që kemi vështruar dhe që duart tona e kanë prekur lidhur me fjalën e jetës

Dhe jeta u shfaq dhe ne e kemi parë dhe dëshmojmë për të, dhe ju shpallim jetën e përetejshme që ishte pranë Atit dhe që na u shfaq neve.”

Gjërat e para të parat! “Në fillim Zoti” janë fjalët e para të Biblës. “Në fillim ishte Fjala” fillon Ungjilli sipas Gjonit. Në vargjet hapëse të letrës së tij të parë Gjoni is sjell të dyja së bashku. Jeta e përjetshme është lajmi i mirë i Zotit. Është dhurata falas e Zotit: Ati, Biri, dhe sic e bën të qartë Gjoni në këtë letër, Shpirti i Shenjtë.

Zoti është dashuri e plotë. Sic thotë edhe Billy Graham, një shpallës i mirënjohur i besimit të Krishterë: “Zoti nuk e krijoi njerëzimin sepse Ai ishte i vetmuar; por sepse Ai është dashuri”. Zoti na do ne dhe i do marrëdhëniet. Krijimi paraqitet në Zanafillën si Zoti që flet.

Ai flet dhe gjërat ndodhin. Universi zgjerohet, botët marrin formë. Drita, errësira, ngjyrat dhe teksturat kombinohen në mrekullinë e bukur të krijimit. Mikroorganizma shumë të vogla për tu parë, galaktika shumë të pafundme për tu kuptuar, të gjitha këto kanë vendin e tyre në planin e Zotit. Teoritë shkencore mund të na ndihmojnë të kuptojmë *Si*-në e krijimit, por Bibla na tregon *Kush*-in. Zoti e krijoi botën. Ai na krijoi ne.

Ndërsa lentja e Zanafillës fokusohet në një planet dhe një specie, ne shohim se Zoti i krijon qëniet njerëzore sipas shëmbëlltyrës së Tij që të duan dhe të duhen. Ne jemi krijuar për marrëdhënie- jo vetëm më njëri tjetrin por edhe me Zotin.

Pas marrëdhënies vjen përgjegjësia. Ne jemi përgjegjës për krijimin që Zoti vendos në kujdesin tonë brenda kontekstit të marrëdhënies sonë me Zotin. Zoti na do dhe na krijoi për një bashkim të thellë me Të.

Kjo është asyeja përse, në librin e Zanafillës, Zoti vjen duke kërkuar për Burrin dhe Gruan në kopësht, “në freskinë e mbrëmjes”(Zanafilla 3:8). Pas të gjithave, kjo është ajo kohë e ditës kur puna mbaron dhe miqtë mblidhen për të folur dhe bashkëndarë.

Gjoni nuk e paraqet Zotin si një “shtesë” interesante në jetën e atyre që besojnë. Zoti është Perëndi. “Unë Jam” e Madhërisme që prej fillimit (titullin që Ai përdori për t’u prezantuar me Moisiun në Eksodin) deri në fund (Jezusi i përmendur te Gjoni 8:85). Jezusi ia aplikon këtë Vetvetes të Gjoni 8:58. Ai është i cili na krijoi, na do, na mirëpret në Jezusin dhe është aty pavarësisht nëse na pëlqen apo jo, e besojmë apo jo, e duam Atë apo jo. Ai është Zoti që Është.

Merrni kohë sot të luteni për pesë njerëz që i njihni dhe doni që ta njohin dashurinë që Zoti ka për ta. Ndërsa po luteni për ta mbani mend se ne jemi figura të Krishtit në botë; ikona të dashurisë së Tij një mënyrën sesi kujdesemi për Krijimin dhe i shërbejmë nevojave të atyre përreth nesh.

DITA 2

Zoti që do

---

1 Gjon 4:7-8

“Të dashur, le të duam njëri-tjetrin, sepse dashuria është prej Zotit dhe kushdo që do, ka lindur prej Perëndisë dhe e njeh Perëndinë.

Ai, që nuk ka dashuri, nuk e ka njohur Zotin, sepse Zoti është dashuri.”

Jeta mund të shihet si një kërkim për dashurinë. Ne dëshirojmë të japim dhe të marrim dashuri. Besëlidhja e Re, e shkruar fillimisht në greqisht, përdor disa fjalë të ndryshme greqisht për dashurinë. Ato shprehin shumëllojshmërinë e mënyrave që ne gjejmë dhe kuptojmë çfarë është të duash dhe të të duan.

Në këto vargje është përdorur vetëm një fjalë. Fjala greqisht *'agape'*. Gjoni e përdor atë gjastë herë në vetëm dy vargje. Kjo dashuri është e vecantë, ndryshe. Kjo lloj dashurie ka zemrën e Zotit si burimin e saj, kryqin e Krishtit si shprehje të sakrificës së saj dhe fuqinë e Shpirtit të Shenjtë që krijojnë tek të krishterët të njëjtën cilësi të dashurisë vetëmohuese.

Kjo është dashuria e Zotit, Trinia e Shenjtë, e cila kërkon nga ne një dashuri të cilën vetëm hiri dhe fuqia e Tij mund ta krijojë. Kjo dashuri *agape* shpreh zemrën e Zotit i cili është dashuri. Kjo është dashuria të cilën Jezusi e demonstroi dhe që është më e madhe se cdo lloj dashurie tjetër. Ajo dashuri vetëmohuese prek të lebsurit, përqafton të dëbuarit, mirëpret ata të cilët shoqëria i ka dënuar dhe hap duart e Tij në kryq për të gjithë botën.

Gjoni nuk është i kënaqur vetëm me marrjen e kësaj dashurie nga Zoti. Ai dëshiron që lexuesit e tij të pushojnë në këtë dashuri, të gjejnë në të sigurinë e faljes së mëkateve dhe lirinë e fuqishme të Shpirtit të Shenjtë që ti lirojë nga skllavëria e egoizmit dhe mëkatit; por Ai shikon edhe për më tepër. Si të Krishterë, ne duhet të jemi kanale të kësaj dashurie e cila vjen nga Zoti dhe që e demonstroi kaq shumë natyrën e Tij sa që Gjoni thotë: “Zoti është dashuri”.

Është një tragjedi kur një kongregacion dështon për ta treguar këtë dashuri hyjnore në marrëdhënien e saj me Zotin, me të krishterët e tjerë ose me botën të cilën Krishti erdhi për ta shpëtuar. Shën Pali shkroi: “Më e madhja nga këto është dashuria” (1 Korintasve 13), dhe tek Zbulesa Jezusi i shkruan Kishës në Efes: “Ti e ke humbur dashurinë e parë” (Zbulesa 2). Le të hedhim një sy në pasqyrën shpirtërore të fjalës së Zotit dhe ti kërkojmë Atij që ta bëjë dashurinë tonë të plotë.

Ndërsa po lutemi për pesë njerëzit tanë sot, le të kujtohem për nevojën e tyre për dashuri. Le ti sjellim nevojat e tyre emocionale dhe fizike përpara Zotit dhe të lutemi që ata ta hapin veten ndaj dashurisë së Tij të përjetshme, shërimit, jetës dhe dritës së Tij. Të jetosh Mbretërinë sot është bindja ndaj një urdhëri të drejtpërdrejt nga Apostujt: “Miq, le ta duam njëri-tjetrin”. Ishte shenja e jetës së kishës së hershme që i bindi të tjerët për të vërtetën e lajmit të mirë.

DITA 3

Zoti që bashkëndan

---

1 Gjon 4:9

*“Në këtë është shfaqur dashuria e Zotit ndaj nesh,
se Zoti dërgoi Birin e tij të vetëmlindurin në botë
që ne të jetojmë përmes Tij.”*

“**T**i nuk e ke idenë se si është!” është një britmë dëshpërimi, irritimi dhe dhimbjeje. Kur ne ndihemi që nuk na kuptojnë, kur duket se miqtë tanë thjesht nuk e ‘kuptojnë’ se sa në presion jemi, kur ndihemi se jemi gjykuar padrejtësisht ose na kritikojnë, ne duam të bërtasim: “Përpiqu të ecësh në hapat e mi. Përpiqu të jetosh jetën time.”

Kur mendojmë për Zotin, kush është Ai, vecanërisht madhështinë e Tij, lavdinë... të gjitha ato fjalë biblike që theksojnë faktorin “Wow!” të krijesit të gjithçkaje, është e thjeshtë të na vijë në mendje: “Pra çfarë mund të kuptojë Ai nga jeta ime në 2023?” A nuk është Zoti një spektator, një vëzhgues, ndoshta i gjithë ditur, por shumë larg dhe që nuk përfshihet?

Në këtë letër, Shën Gjoni nënvizon madhështinë dhe lavdinë e krijesit të madh. Ai thekson dashurinë e Tij triumfuese e cila udhëheq të gjithë historinë e shpëtimit. Por tani bëhet edhe më mirë. Në vargun e ditës së sotme ne sigurohemi se ky Perëndi nuk është një vëzhgues i largët dhe i pa interesuar por një që e kupton se si është të jetosh jetën tonë, sepse Ai vetë erdhi në botë si Zoti Jezu Krisht. Kjo ardhje e Tij në botë është një garanci se Zoti na kupton ne plotësisht sepse Ai ka jetuar si ne dhe ka ecur në hapat tanë.

Ai pa të cilin, sic e thotë Ungjilli sipas Gjonit, “Pa Atë nuk u bë as edhe një ato që janë bërë” (Gjoni 1:3), Ai që ishte i kënaqur jo vetëm të ishte një zdrukhtar i thjeshtë në Nazaret dhe një pjesëtar i një race të shtyur në një vend të pushtuar, por edhe një fetus mikroskopik në mitrën e Marisë.

Ndërsa lutemi për pesë njerëzit tanë sot, le të lutemi që ata të mund të kapin një vështrim të asaj që teologët e quajnë persosmëri dhe imanencë të Zotit, Lavdisë së Tij dhe afërsisë së Tij. Të lutemi që ata të gjejnë tek Ai një shok që i kupton dhe një Zot që i do.

Ky varg është një kujtesë e mrekullueshme se dashuria nuk është vetëm një ndjenjë por një vendim i vullnetit. E tregon vetveten në veprimet pozitive ndërkohë që po jetojmë Mbretërinë. Ne i duam të uriturit duke iu dhënë ushqim, të vetmuarit duke iu bërë shoqëri. Ne i duam ata që nuk e njohin ende Krishtin duke jetuar dhe duke folur për Jezusin me përulësi dhe integritet.

DITA 4

Zoti që shpëton

---

1 Gjoni 4:9-11

“Në këtë është shfaqur dashuria e Perëndisë ndaj nesh, se Perëndia dërgoi Birin e Tij të vetëmlindurin në botë që ne të jetojmë përmes Tij. Në këtë është dashuria: jo se ne e deshëm Perëndinë, por që Ai na deshi ne dhe dërgoi Birin e Tij si shlyerje për mëkatet tona. Të dashur, në qoftë se Perëndia na deshi kështu; kemi detyrë edhe ne ta duam njëri-tjetrin.”

Imagjinoni sikur nuk mund të notoni. Për disa prej nesh kjo mund të mos jetë shumë e vështirë. Imagjinoni sikur jeni në thellësi, nuk mund ta prekësh fundin, je i lodhur, i frikësuar dhe po fillon të të kapë paniku. Cfarë të duhet? Imagjinoni sikur dikush ju ofron t’ju lexojë mësimet hyrëse nga “Mëso si të notosh”. Një shok tjetër ofron që të notojë pranë jush kështu që të shikoni dhe të kopjoni si po e bën ai. Asnjëra prej të dyjave nuk do t’ju ndihmonte shumë. Juve nuk ju duhet një libër me instruksione dhe ideale që nuk mund ti ndiqni dhe të shikoni që dikush tjetër po e bën dicka në mënyrë perfekte nuk ka ndonjë vlerë.

Ajo për të cilën ju keni nevojë është një roje plazhi. Juve nuk ju duhet edukim, nuk ju duhet inspirim, ju duhet shpëtim.

Shën Gjoni është shumë i qartë se kjo është e gjithë çështja. Kjo është ajo për të cilën Biri i Zotit erdhi në botë. *Motivi* ishte dashuria, *qëllimi* ishte jeta e përjetshme, dhe *mjeti* ishte kryqi. Për dy mijë vjet të krishterët kanë gjetur mënyra të ndryshme për të shprehur se çfarë nënkupton vdekja në kryq e Zotit Jezus. Si faqet e një diamanti, mënyrat e ndryshme të të parit të veprimit të Zotit për të na bërë ne të drejtë me Vetveten e Tij, reflektojnë një ngjyrë të ndryshme të spektrit të dashurisë së Zotit. Në këto vargje, Gjoni përdor gjuhën që duhet të ketë qënë shumë familjare për audiencën e tij: sakrificën. I gjithë sfondi i Besëlidhjes së Vjetër del në focus. Aty, njerëzit i ofronin Zotit flijime të kafshëvë për të marrë faljen. Ata na tregojnë se flia vdiste në mënyrë që adhuresi të jetonte.

Kryqi funksionon, jo sepse ne do të mundemi ndonjëherë ta kuptojmë atë plotësisht ose ta shpjegojmë atë në mënyrë perfekte, por sepse Ati ynë i shenjtë dhe i dashur thotë kështu. Njeriu në det nuk ka nevojë të dijë fizikën e notit ose ku mësoi rojtari i plazhit të notojë, ai duhet vetëm që t’ia besojë vetveten shpëtuesit. Sic thotë Shën Gjoni në Ungjillin e tij, ne duhet të besojmë te Jezusi. Ne heqim dorë nga vetëbesimi dhe përpjekja për të qënë mjaftueshëm të mirë për Zotin dhe e lejojmë veten të shpëtohet.

Hajduti i cili u kthye nga Jezusi ndërsa po vdiste i varur në kryq në krah të Jezusit dhe vetëm tha: “Zot, kujtohu për mua”, nuk dinte shumë teologji por ai e dinte për se kishte nevojë. Si përgjigje, Jezusi i premtoi atij parajsën.

Le të lutemi që pesë njerëzit tanë do ta lejojnë Krishtin ti shpëtojë dhe të gjejnë paqen që vjen nga të diturit se jemi të sigurt në duart e dikujt tjetër.

Ndërsa po e jetojmë Mbretërinë, nuk duhet të imagjinojmë kurrë se ne jemi më të mirë se të tjerët. Në vend të kësaj, jetët dhe fjalët tona janë, sic thotë teologu i madh Paul Tillich: “Një lypës që i tregon një lypësi tjetër ku të gjejë ushqim”.

DITA 5

Zoti që jep dhe vazhdon të japë

---

1 Gjon 3:1

“Shikoni ç’dashuri të madhe na ka dhënë Ati, që të qubemi bij të Perëndisë. Prandaj bota nuk na njeh, sepse nuk e ka njohur Atë.”

Shën Gjoni ka një moment “WOW!” në vargun e sotëm. Është inkurajuese që edhe apostujt ndonjëherë kanë vështirësi për të gjetur fjalët për të shprehur se sa i madhërisëm është Zoti. Dashuria e Tij, kuptimi i Tij, ardhja e Tij tek ne nëpërmjet Jezus Krishtit e lënë Gjonin pothuajse pa fjalë. Ai më pas gjen një mënyrë për të përmbledhur sa na ka dhënë Zoti me krijimin dhe dhënien e Vetvetes së Tij. Shprehja që ai përdor nënkupton dicka të tillë si: “dashuri nga një botë tjetër”.

Truri ynë njerëzor nuk mund ta kuptojë këtë, por gjëja e mrekullueshme është se ne mund ta njohim, ta marrim, të pushojmë në të, ta shijojmë dhe ta ndajmë atë. Zanafilla na tregon se njerëzimi u krijua sipas shëmbëlltyrës së Zotit. Gjoni tani na thotë se, në qoftë se kemi besuar në Krishtin, ne kemi lindur sërish si bij të Zotit; dhe kjo e vërtetë thjeshtë e magjeps.

Babai im vdiq kur unë isha pesë vjec, kështu që kam pak kujtime të tij. Në foto ne dukemi shumë të ngjashëm; por nëse ndonjëherë tundohem dhe dyshoj se fëmija i kujt jam, duhet vetëm të hap dollapin e dokumentave dhe të lexoj certifikatën time të lindjes. Vargu i sotëm me atë që shkruan: “Dhe kjo është ajo që jemi!” është certifikata e lindjes së të krishterit. Siguria jonë bazohet jo tek ndjenjat tona, por në fjalën e Zotit. Nuk është cudi që përkthimi modern përdor fjalën ‘e bollshme’ për të përshkruar dashurinë bujare, të kushtueshme, vetëdhënëse të Zotit.

Lutuni sot që pesë njerëzit që po mbani në zemrën tuaj, do të marrin dashurinë dhe paqen e Atit, i cili i thërret vazhdimisht që të bëhen bijtë e Tij. Lutuni që ata do mundën të gjejnë në Të paqen dhe një vend në familjen e Tij, arsyeya për të cilën në ishim krijuar dhe shpëtuar.

Të jetojmë Mbretërinë, të jetojmë si bij dhe bija të mbretit, do të thotë të ndajmë këtë bujari. Kur u ushqyen 5000 veta mbetën edhe 12 shporta plot. Jezusi iu tha dishepujve të Tij ndërsa po shikonte turmat e uritura: “Jepini atyre dicka për të ngrënë”. Ai ende e thotë. Ndërsa ne po jetojmë dashurinë bujare të mbretërisë atëherë të uriturit do të ushqehen, të vetmuarit do të shoqërohen, të burgosurit do të vizitohen dhe të varfërit do të kuptojnë lajmin e mirë.

DITA 6

Zoti që kupton

---

1 Gjoni 4:11-12

“Të dashur, në qoftë se Perëndia na deshi kështu; kemi detyrë edhe ne të duam njëri-tjetrin.

Askush s’e ka parë ndonjëherë Perëndinë; po të duam njëri-tjetrin, Perëndia qëndron në ne dhe dashuria e Tij është e përsosur në ne.”

Dishepujt nuk ishin një grup njerëzisht të bashkuar rastësisht. Nëse do ishte në dorën e tyre ata zor se do ta zgjidhnin njëri-tjetrin për të punuar së bashku, madje as pushimet nuk do bënin së bashku. Mateu ishte një mbledhës taksash që punonte për autoritetet pushtuese romake. Simoni i Zellshëm bënte pjesë në një grup që e kundërshtonte pagesën e taksave të Cezari, disa anëtarë të së cilës ishin përfshirë në një revoltë.

Xhejmsi dhe Gjoni, partnerë në një biznes familjar peshkimi në liqenin e Galileës, ishin të njohur si “bijtë e bubullimës”, ndoshta për shkak të temperamentit të zjarrtë dhe dëshirës për pushtet. I njëjti Gjon që i referohet vetvetes si “dishepulli që Jezusi e donte” në Ungjilli që mban emrin e tij bëhet “apostulli i dashurisë” në këtë Letër. Jeta e tij ka ndryshuar krejtësisht, karakteri i tij i ndryshuar tërësisht nga marrëdhënia e tij me Jezu Krishtin dhe fuqia e Shpirtit të Shenjtë.

Ne i shikojmë ndarjet kudo përreth nesh: gjinia, raca, gjuha, edukimi, shkollimi, kombësia. Gjërat që në vetvete mund të kontribuojnë në diversitetin e krijimit të Zotit bëhen shkaqe për keqkuptime, grindje, armiqësi dhe madje edhe dhunë.

Ati ynë qiellor, si një artist mjeshtër, ka një paletë me ngjyra të pasura dhe të shumëllojshme të cilat janë dizenuar për të pikturuar një tablo të bukur të krijimit të Tij, por të cilën, në mëkatin dhe egoizmin tonë, krenarinë dhe frikën, në e kthejmë në një rrëmujë jo të shenjtë. Në këtë rrëmujë, shumë shpesh, të varfërit paguajnë cmimin më të lartë për paaftësinë tonë për të qënë kopshtarët besnikë të Zotit në botën e Tij.

Gjoni në vargun e sotëm na thërret që të jemi të përcaktuar nga dashuria e Zotit, nga asgjë tjetër. Shën Pali e shpjegon shumë qartë tek Galatasve 3:28:

“Nuk ka as Jude, as Grek, nuk ka as skllav as të lirë, nuk ka as mashkull as femër, sepse ju të gjithë jeni një në Jezu Krishtin.”

Lutuni që pesë njerëzit tuaj të munden të gjejnë identitetin e tyre se kush janë në Krishtin.

Të jetosh mbretërinë duhet të nënkuptojë ndërtimin e kishave dhe bashkësive ku “Ta doni njëri-tjetrin” nuk nënkupton thjesht të pelqejmë vetëm ata që na duan. Ne jemi të thirrur për dicka shumë më radikale, shumë më tërheqëse. Ne jemi krijuar për të qënë një bashkësi shërbëtorësh: ti shërbejmë njëri-tjetrit dhe të na shërbehet, duke i kapërcyer të gjitha barrierat njerëzore që kaq shpesh ndajnë dhe diskriminojnë.

DITA 7

Zoti që fal

---

1 Gjon 1:8-9

“Po të themi që nuk kemi mëkat, gënjejmë vetveten dhe e vërteta nuk është në ne.

Po ti rrëfejme mëkatet tona, Ai është besnik dhe i drejtë që të na falë mëkatet dhe të na pastrojë nga cdo paudhësi.”

Psikologët, autorët, të famshmit dhe shenjtorët, të gjithë ndeshen me fajin dhe merren me të në mënyra të ndryshme. Disa njerëz e shikojnë fajin si dicka që ne e kemi mësuar në fëmijëri. Të tjerë mendojnë se është një gjë pozitive që e ndalon njerëzimin të bëjë gjëra edhe më të këqija nga ato që po bëjmë. Por ka edhe nga ata që e shikojnë si një emocion negativ që na ndalon të realizojmë potencialin tonë të plotë, edhe nëse sukcesi ynë arrihet me koston e shkatërrimit të jetëve të atyre përreth nesh.

Shën Gjoni është shumë i thjeshtë, i drejtpërdrejtë, realist dhe praktik. Ai na fton të shihemi në pasqyrë dhe të pranojmë të vërtetën. Ne nuk jemi perfektë, asnjë prej nesh nuk është, dhe nëse ne mendojmë se “mëkatat” është një term që i përket njerëzve të tjerë, atëherë jemi gabim!

Edhe në burgje ka shpesh një shkallë të shkelësve në mënyrë që kriminelët jo të dhunshëm e shohin veten si më të mirë se ata të dhunshmit. Kriminelët e dhunshëm mund të mendojnë: “Mirë, të paktën unë nuk vrava dikë”.

Brenda ose jashtë burgut, është kaq e thjeshtë ta bëjmë veten të ndihemi më mirë duke gjetur dikë të cilin mund ta shikojmë me përcimim.

Për Shën Gjonin ka një sens lirie në një diagnozë korrekte. Leximi i vargjeve të sotme është si të shkojmë te doktori dhe të na thuhet se ka një lajm të mirë dhe një lajm të keq. Lajmi i keq është se ka dicka që nuk shkon. Lajmi i mirë është se ka një kurë që nuk dështon asnjëherë.

Shën Agustini ka thënë: “Lotët pendestarë e fshijnë njollën e fajit”. Ne kërkojmë paqen, faljen dhe shlyerjen e Kryqit dhe ringjalljen e mëngjesit të Pashkëve kur ne i rrëfejmë mëkatet tona dhe besojmë në Krishtin. Kjo është ajo për të cilën lutemi ndërsa mendojmë për pesë njerëzit tanë sot. Të lutemi që Shpirti i Shenjtë ti hapë sytë e tyre jo për ndjenjat negative të fajit që cojnë në dëshpërim por për shpresën dhe gëzimin e faljes së Jezusit.

Të jetosh Mbretërinë, si ata që e njohin veten e tyre si të dashur dhe të falur lirishit nga Zoti, nuk lë hapësirë për ndjenja ose imazhe superioriteti si të atyre në burgje. Nuk ka asnjë për të cilin Krishtit ju desh të vdiste më tepër sesa iu desh të vdiste për mua. Kështu që, në fuqinë e Shpirtit të Shenjtë:

- përlësia zëvendëson krenarinë
  - përgjegjësitë zëvendësojnë të drejtat
  - shërbimi merr vendin e egoizmit
-

DITA 8

Zoti që sfidon

---

1 Gjon 2:6

“Ai që thotë se rri në Të, duhet të ecë edhe vetë ashtu si ka ecur Ai”

Zoti, Aty ynë i dashur, jo vetëm që do më të mirën për ne, Ai gjithashtu do që të aktivizojë të mirën brenda nesh. Ai dëshiron që në jetën dhe fuqinë e Shpirtit të Shenjtë, ne të jetojmë jetën e krishterë më produktive dhe efektive që mundemi.

Vargu i sotëm nga 1 Gjoni duket goditës, por kjo nuk do të thotë që është negativ. Një menaxher futbollit që i ulëret me inkurajim skuadrës së tij ndërsa ata po ndeshen me kundërshtarët e vështirë, është duke u përpjekur ti nxisë ata drejt suksesit. Kjo po ndodh edhe këtu. Shën Gjoni e di se ndërkohë që të krishterët po përpiqen të jetojnë për Jezusin në një botë shumë të vështirë, ai duhet ti inkurajojë ata që të kujtohen cilës skuadër i përkasin. Ende sot, në shekullin e XXI, është e vërtetë që besimi i krishterë nuk vendos udhëzimet morale në jetën publike, etikën e biznesit ose në mënyrën se si qeveritë punojnë. Edhe neve na duhet i njëjti inkurajim.

Ne po luajmë nën ngjyrat e Krishtit dhe standartet sipas të cilave jetojmë duhet të jenë të Tijat dhe jo ato të kulturës mbizotëruese. Fjalët e Shën Gjoni janë fuqimisht të rëndësishme në botën tonë ku ka shumë forca që kërkojnë të zbehin besimin e krishterë nga arena publike dhe të tallin standartet morale të krishtera me mendimin modern.

Ajo për të cilën Shën Gjoni thërret është një integritet i krishterë i drejtpërdrejtë. Nuk ka vend për të thënë një gjë dhe për të bërë një tjetër. Hipokrizia është një problem real në ungjillizimin e krishterë. Ndërkohë që ne kërkojmë të ndajmë besimin tonë me ata që na njohin, nuk do të na ndihmojë nëse ata e dinë se shembulli i Jezusit për tu kujdesur për të tjerët, nuk është ai që ne ndjekim.

Fjala që Gjoni përdor nuk nënkupton vetëm 'ecjen' por 'ecjen rrotull'. Mund të përdoret për rrobat që ju zgjidhni të vishni për të ecur rrotull. Pali përdor të njëjtën fjalë kur na inkurajon të 'ecim në Shpirtin' te Galatasve 5:16. Nga Gjoni dhe Pali, sfida e përditshmë është të ecim rrotull me Krishtin të krijuar jo nga fuqia jonë por nga fuqia e Shpirtit të Shenjtë në Rrëshajë.

Ndërsa ne lutemi për pesë njerëzit tanë sot, të lutemi që jetët e të krishterëve që ata do të takojnë do të jenë sipas Krishtit dhe tërheqëse në fuqinë dinamike të Shpirtit të Shenjtë.

Të jetojmë Mbretërinë do të thotë që ne nuk mund të jemi si prerje kartoni: të dukemi sipërfaqësisht të krishterë por me pak realitet dhe fuqi të brendshme. Zoti i ka dhënë botës të drejtën që të na shikojë ne dhe të shikojë Krishtin.

DITA 9

Zoti që fuqizon

---

1 Gjon 4:13

“Në këtë njohim se qëndrojmë në të dhe Ai në ne, sepse Ai na ka dhënë prej Frymës së Tij. Dhe kemi parë dhe dëshmojmë se Ati ka dërguar Birin si Shpëtimtar të botës.”

Unë mendoj për të si efekti Niagara. Nëse keni qënë ndonjëherë në një ujëvarë të madhe si Niagara në kufirin Kanada-SHBA, ose ujëvara Viktoria në lumin Zambezi, ose nëse keni parë vetëm fotografitë, ju mund ta imagjinoni rrjedhjen pa limit të ujit. Sasinë, fuqinë, grupimi madhështor i ngjyrave të dritës në ujë, kombinohen për të dhënë një pikturë inspiruese të bukurisë së krijimit të Zotit.

Tani bashkohuni me mua për ta cuar këtë pikturë një stad më tej. Imagjinoni sikur keni një filxhan ose një gotë në fund të ujëvarës. Ajo do të kishte një burim të pashtershëm të ujit që e shuan etjen. Ky është efekti Niagara dhe kjo është edhe një pikturë e fuqisë së Rrëshajëve të Shpirtit të Shenjtë.

Rrëshajët, të cilën do ta festojmë nesër, është dita kur ajo që Jezusi e quan “dhuratën që Ati ka premtuar” (Veprat 14) vjen. Shpirti i Shenjtë i shtyn të krishterët e hershëm jashtë zonës së tyre të rehatisë drejt botës për të ndarë Lajmin e Mirë të Jezu Krishtit. Ata u mbushën me plotësinë e Shpirtit të Shenjtë, i cili erdhi me shenja të mëdha plot me domethënie dhe fuqi.

Luka na tregon se mbushja me Shpirtin e Shenjtë ishte dicka që ndodhi disa herë ndërsa dilnin mundësi të reja për përhapjen e Ungjillit ose dilnin situata të reja. Frazja që Shën Pali përdor për të folur për mbushjen me Shpirtin përkthehet fjalë për fjalë si ‘të jeni duke u mbushur’ (Efesianëve 5:18). Kjo është një folje në kohën e tashme në greqisht që tregon një veprim të vazhdueshëm. Ne duhet të vazhdojmë të mbushemi me Shpirtin e Shenjtë vazhdimisht. Është efekti Niagara. Ndërkohë që gotat e jetëve tona mbahen nën furnizimin pa limit, dinamik, të fuqishëm të Shpirtit të Shenjtë Zot, atëherë do të ketë mjaftueshëm për të plotësuar cdo nevojë shpirtërore tonën. Ndoshta dhe më shumë e rëndësishme është që ka një vërshim për t’iu treguar atyre përreth nesh dashurinë, hirin, fuqinë dhe shpëtimin e Krishtit.

Kjo është mënyra se si i strukturon Shën Gjoni vargjet e sotme. Shpirti i Shenjtë vjen te besimtari dhe rezultati është që ne shohim dhe shpërndajmë se Jezusi është Shpëtimtari i botës. Krishti është në ne dhe Ungjilli në botë. Ky është kuptimi i festës së nesërme të Rrëshajëve.

Ne lutemi që Shpirti i Shenjtë i Zotit do të hapet dhe do të mbushë jetët e pesë miqëve tanë sot.

Ne nuk mund ta jetojme Mbretërinë me fuqinë tonë. Por me efektin Niagara të Shpirtit të Shenjtë, cdo gjë është e mundur.

A scenic autumn landscape featuring a calm lake in the foreground. Two white swans are swimming in the water, their reflections visible. The background is filled with a dense forest of trees displaying vibrant autumn foliage in shades of orange, yellow, and red. The overall atmosphere is peaceful and serene.

RRËSHAJËT

Zoti i të gjithë botës

Veprat 2:1-4

“Kur erdhi dita e Rrëshajëve, ata ishin të gjithë bashkë, në një mendje të vetme, në të njëjtin vend. Dhe befás nga qielli u bë një ushtimë, si ajo e një ere që fryn furishëm dhe e mbushi gjithë shtëpinë ku ata po rrinin.

Dhe atyre iu dukën gjuhë, si prej zjarri, të cilat ndaheshin dhe zinin vend mbi secilin prej tyre. Kështu, të gjithë u mbushën me Shpirtin e Shenjtë dhe filluan të flasin në gjuhë të tjera, ashtu si Shpirti i Shenjtë ua jepte atyre të shpreheshin.”

Pritja mbaroi. Rrëshajët kishin ardhur por nuk ishin aspak sic ata e kishin pritur. Rrëshajët ishin fillimisht një Festival i të Korrave. Ju mund të lexoni për këtë te Eksodi 23.

Historia e Rrëshajëve është e gjitha për shenjat dhe Zoti e përdor shenjën e Festivalit të të Korrave për të treguar një të korrë të re: jo të bimëve por të njerëzve. Është edhe një temë që Jezusi e përdor tek Ungjijtë kur Atij i pëlqente shumë të përdorte imazhe të bujqësisë. Ai shumë shpesh përdorte figura që njerëzit mund ti kuptonin për t’iu mësuar të vërtetën e dashurisë së Zotit dhe nevojën urgjente për një përgjigje besimi ndaj lajmit të mirë që Ai po sillte.

Janë tre shenja të Rrëshajëve: era, zjarri dhe gjuhët.

Era e fryu kishën foshnjë jashtë zonës së saj të rehatisë drejt rrugëve të Jeruzalemit. Figura e pëllumbit si shenjë e Shpirtit të Shenjtë përdoret vetëm te Pagëzimi i Jezusit. Shenja e udhëheqjes së të shenjtit, të bindurit, Birit të Zotit është një pëllumb i pastër i paqes. Shenja për lëvizjen e kishës, e cila është shumë shpesh e rehatuar nëpër salla komisionesh duke diskutuar për gjëra që nuk kanë rëndësi, është një erë e fuqishme.

Zjarri flet për shenjtërinë. Është një shenjë e shenjtërisë së Zotit që e ka origjinën që nga Moisiu dhe shkurrja që digjej. Zjarr për të djegur dëshitimet e të kaluarës, inatet, mëkatet dhe frikërat. Të jetosh Mbretërinë do të thotë të kesh shumë dëshirë që Shpirti i Zotit të na bëjë më shumë si Jezusi, të na mundësojë që të bëhemi njerëzit që nuk kemi mundësi të bëhemi vetëm me fuqinë tonë.

Gjuhët. Shumë njerëz në Jeruzalem atë ditë duhet të kenë ditur mjaftueshëm greqisht sa për tu kuptuar por nuk ishte gjuha e tyre amtare... dhe kjo është e gjitha ajo për të cilën gjuhët e Rrëshajëve hyjnë në lojë. Zoti i dha të drejtën të gjithë botës për të dëgjuar Ungjillin pa iu dashur të mësonin një gjuhë tjetër apo një mori me njohuri teologjike. Shumë shpesh gjuha jonë përdoret për të brendshmit, ata që tashmë janë pjesë e grupit. Jezusi nuk e bëri këtë dhe Rrëshajët na dërgon të bëjmë të njëjtën gjë.

Vazhdoni të luteni që njerëzit e cmuar të cilët i kemi mbartur te Jezusi përmes lutjeve tuaja këto 11 ditë, të mund ti përgjigjen dashurisë së Tij të madhe dhe të marrin jetën e Tij të re. Lutuni që ne të mund ta jetojmë Mbretërinë qartë dhe thjeshtë, “Kështu që bota të mund të besojë” (Gjoni 17: 21).

---

thykingdomcome.global

